

ÖREG BIBLIA

Túrmezei Erzsébet

Túrmezei Erzsébet: ÖREG BIBLIA

Míg élt, betűzött reggel-este,
erőt, vigaszt bennem keresve.
A kis szobára boldog csend ült.
Könnye sárgult lapomra perdült.
Mindig a menny felé vezettem,
s úgy szerettük egymást mi ketten.

Azután elment. Örökölte
engem, a régi, kopott könyvet.
Az új örökös magatelten
nézett körül a házon-kerten,
s mit nem ítelt elég becsesnek,
eladogatta ószeresnek.

Egy darabig megtűrt. Én vártam,
Erő volt lapjaimba zártan,
élet, vigasztalás, béke...
múltak a nappalok, az esték...
de nem nyitott ki... nem kellettem...
ott porosodtam elfeledten.

Most eladott az ószeresnek.
Kik öreg Bibliát keresnek,
talán belépnek ma, vagy holnap
s szomjú szívvel megvásárolnak.
Aztán olvasnak reggel-este
erőt, vigaszt bennem keresve,
a könnyük lapjaimra perdül,
s kis otthonukra boldog csend ül.

Forrás: www.keresztenydalok.hu